A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2017. március 8.*

„Fellebbezés — Állami támogatás — Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése — Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése — A dán hatóságok által a TV2/Danmark dán közszolgálati műsorszolgáltató javára tett intézkedés — A közszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséből eredő költségek ellentételezése — A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat”

A C-660/15. P. sz. ügyben,

a **Viasat Broadcasting UK Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: M. Honoré és S. E. Kalsmose-Hjelmborg advokater)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. december 8-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Grønfeldt, L. Flynn és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Dán Királyság** (képviseli: M. C. Thorning, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Holdgaard advokat),

a **TV2/Danmark A/S** (székhelye: Odense [Dánia], képviseli: O. Koktvedgaard advokat),

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta (előadó) tanácselnök, E. Regan, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. november 10-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

1 A fellebbezésében a Viasat Broadcasting UK Ltd (a továbbiakban: Viasat) a Törvényszéknek a Viasat Broadcasting UK kontra Bizottság ügyben (T-125/12, továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:687) 2015. szeptember 24-én hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Dánia által a TV2/Danmark javára végrehajtott intézkedésekről (C 2/03) szóló, 2011. április 20-i 2011/839/EU bizottsági határozattal (HL 2011. L 340., 1. o., a továbbiakban: vitatott határozat) szembeni keresetét, amely határozatban az Európai Bizottság – elismerve ugyan a Dán Királyság által a TV2/Danmark (a továbbiakban: TV2) javára végrehajtott egyes intézkedések állami támogatás jellegét – úgy határozott, hogy ezeket az intézkedéseket az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni.

A jogvita előzményei

2 A Törvényszék a megtámadott ítélet 1–17. pontjában a jogvita előzményeit a következőképpen ismertette:

„1. A jelen kereset tárgya a [vitatott] határozat annyiban történő részleges megsemmisítése iránti kérelem, amennyiben e határozat megállapítja, hogy [a Dán Királyság által a TV2 javára végrehajtott intézkedések], noha állami támogatásnak minősülnek, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethetők. A keresetet a [Viasat] terjesztette elő, amely egy, a dán piacon tevékenykedő kereskedelmi műsorszolgáltató társaság, és a [TV2/Danmark A/S (a továbbiakban: TV2 A/S)] dán műsorszolgáltató társaság közvetlen versenytársa.

2. A TV2 A/S-t azért hozták létre, hogy 2003. január 1-jétől kezdődő hatállyal számviteli és adózási szempontból a [TV2] önálló állami vállalat helyébe lépjen, amely utóbbit 1986-ban az 1986. június 4-i Lov nº 335 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (a műsorszolgáltatásról szóló törvényt módosító 335. sz. törvény) hozta létre. A TV2 A/S, éppúgy, mint jogelődje, a TV2, Dániában a második állami televízióállomás, az első helyen lévő Danmarks Radio (a továbbiakban: DR) után.

3. A TV2 A/S feladata, éppúgy, ahogyan korábban a TV2 feladata volt, országos és regionális televízió-műsorok gyártása és szórása. A műsorszórás többek között rádióberendezések, műhold vagy kábel segítségével történhet. A TV2 A/S és a TV2 közszolgáltatási kötelezettségeire vonatkozó szabályokat a dán kulturális miniszter állapítja meg.

4. A közszolgálati műsorszolgáltatókon kívül az egész dán televíziós piacon kereskedelmi műsorszolgáltatók is jelen vannak. Egyrészt különösen a [Viasatról], másrészt pedig az SBS TV A/S és az SBS Danish Television Ltd társaságokból álló csoportról (a továbbiakban: SBS) van szó.

5. A TV2-t kamattal terhelt állami kölcsön révén hozták létre, és tevékenységét a DR tevékenységéhez hasonlóan a valamennyi dán tévénéző által fizetett előfizetési díjakból származó bevételből finanszírozták. A dán jogalkotó azonban úgy határozott, hogy a DR-től eltérően a TV2-nek lehetősége lesz arra is, hogy különösen a reklámtevékenységből származó bevételből is részesüljön.

6. Az SBS Broadcasting SA/TvDanmark társaság – egy, a dán piacon jelen lévő másik kereskedelmi műsorszolgáltató – által 2000. április 5-én benyújtott panaszt követően az Európai Közösségek Bizottsága megvizsgálta a TV2 finanszírozási rendszerét a Dánia által a [TV2] javára végrehajtott

intézkedésekről szóló, 2004. május 19-i 2006/217/EK határozatában (HL 2006. L 85., 1. o.; helyesbítés: HL 2006. L 368., 1. o.; a továbbiakban: „TV2 I” határozat). E határozat az 1995-től 2002-ig tartó időszakot fedte le, és a következő intézkedésekre vonatkozott: az előfizetési díjakból származó források, a TV2 finanszírozásával megbízott alapok átutalásai (TV2 Alap és Radiofonden), *ad hoc* nyújtott összegek, a társasági adó alóli mentesség, a TV2-nek a létesítésekor nyújtott kölcsönök utáni kamatfizetés alóli mentessége és a tőkeösszeg törlesztése alóli mentessége, a működtetési kölcsönök állami garanciája, valamint az országos sugárzási frekvencia használatáért való díjfizetés kedvező feltételei (a továbbiakban együtt: érintett intézkedések). Végül a Bizottság vizsgálata a helyi hálózati frekvenciákon keresztül történő sugárzáshoz a TV2-nek nyújtott engedélyre, valamint arra a kötelezettségre is vonatkozott, hogy minden települési antenna tulajdonosa köteles a berendezésén keresztül a TV2 közszolgálati műsorait sugározni.

7. Az érintett intézkedések vizsgálatát követően a Bizottság megállapította, hogy azok az EK 87. cikk (1) bekezdése (jelenleg EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés) értelmében vett állami támogatásnak minősülnek. A Bizottság e következtetést arra a megállapításra alapozta, miszerint a TV2 finanszírozási rendszere, amely a TV2 közszolgáltatás-nyújtásának költségét volt hivatott ellentételezni, nem teljesíti a Bíróság által a 2003. július 24-i Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ítéletben (C-280/00, EU:C:2003:415) felállított négy feltétel (a továbbiakban: Altmark-feltételek) közül a másodikat és a negyediket.

8. A Bizottság ezenkívül úgy határozott, hogy a Dán Királyság által 1995 és 2002 között előfizetési díjak és a „TV2 I” határozatban leírt más intézkedések formájában a TV2-nek nyújtott támogatások az EK 86. cikk (2) bekezdése (jelenleg EUMSZ 106. cikk (2) bekezdés) értelmében összeegyeztethetők a belső piaccal, azon 628,2 millió dán korona (DKK) összeg kivételével, amelyet a Bizottság túlkompenzációnak minősített (a „TV2 I” határozat (163) preambulumbekezdése és 1. cikke). Így a Bizottság elrendelte, hogy a Dán Királyság térítttesse vissza ezen összeget kamataival együtt a TV2 A/S-szel (a „TV2 I” határozat 2. cikke), amely társaság időközben a TV2 helyébe lépett (lásd a fenti 2. pontot).

9. Mivel a „TV2 I” határozat 2. cikkében említett támogatás visszatéríttetése a TV2 A/S-t fizetésképtelenné tette, a Dán Királyság a 2004. július 23-i levelében bejelentett a Bizottságnak egy, e társaság újratőkésítésére vonatkozó tervet. E terv az állam által finanszírozott intézkedéseket illetően egyrészt 440 millió DKK tőkejuttatást, másrészt pedig 394 millió DKK összegű állami kölcsön tőkévé alakítását irányozta elő. A TV2 A/S újratőkésítésére vonatkozó N 313/2004 állami támogatással kapcsolatos ügyben 2004. október 6-án hozott C(2004) 3632 végleges határozatában (HL 2005. C 172., 3. o., a továbbiakban: újratőkésítési határozat) a Bizottság megállapította, hogy a TV2 A/S javára tervezett két intézkedésre „szükség van […] azon tőke helyreállítása érdekében, amelyre a TV2 [A/S]-nek – részvénytársasággá való alakítását követően – szüksége van ahhoz, hogy el tudja látni közszolgáltatási feladatát” (az újratőkésítési határozat (53) preambulumbekezdése). Következésképpen a Bizottság megállapította, hogy a TV2 A/S tervezett újratőkésítésével összefüggésbe hozható valamennyi állami támogatási elem összeegyeztethető a belső piaccal az EK 86. cikk (2) bekezdése értelmében (az újratőkésítési határozat (55) preambulumbekezdése).

10. A „TV2 I” határozat négy megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezte, amelyet egyrészt a TV2 A/S (T-309/04. sz. ügy) és a Dán Királyság (T-317/04. sz. ügy), másrészt pedig a TV2 A/S versenytársai, azaz a [Viasat] (T-329/04. sz. ügy) és az SBS (T-336/04. sz. ügy) nyújtott be.

11. A 2008. október 22-i TV2/Danmark és társai kontra Bizottság ítéletben [(T-309/04, T-317/04, T-329/04 és T-336/04, EU:T:2008:457)] a Törvényszék megsemmisítette a „TV2 I” határozatot. [Ezen ítélet 124. pontjában] a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság helyesen következtetett arra, hogy a TV2-re bízott közszolgáltatási feladat megfelel a műsorszolgáltatásra irányuló

általános gazdasági érdekű szolgáltatás meghatározásának […]. A Törvényszék mindazonáltal több, a „TV2 I” határozatot érintő jogellenesség fennállását is megállapította, amelyek végeredményben a határozat megsemmisítését eredményezték.

12. Így először is azt a kérdést megvizsgálva, hogy a „TV2 I” határozatban említett intézkedések állami forrásokkal jártak-e, a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság az 1995–1996-os évek reklámbevételeinek *de facto* állami forrásokként való figyelembevételét illetően nem indokolta meg határozatát [(2008. október 22-i TV2/Danmark és társai kontra Bizottság ítélet, T-309/04, T-317/04, T-329/04 és T-336/04, EU:T:2008:457, 160–167. pont)]. Másodszor a Törvényszék megállapította, hogy azon kérdés Bizottság általi vizsgálata, hogy a második és a negyedik Altmark-feltétel teljesül-e, nem alapul azon konkrét jogi és gazdasági feltételek megbízható elemzésén, amelyekre tekintettel a TV2-nek járó előfizetési díjak összegét meghatározták. Következésképpen a „TV2 I” határozatot e kérdésben az indokolási kötelezettség megsértése jellemezte [(2008. október 22-i TV2/Danmark és társai kontra Bizottság ítélet, T-309/04, T-317/04, T-329/04 és T-336/04, EU:T:2008:457, 224–233. pont)]. Harmadszor a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottságnak a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének az EK 86. cikk (2) bekezdésére tekintettel való értékelésére vonatkozó következtetéseit – különösen a túlkompenzáció fennállására vonatkozó következtetést – is az indokolási kötelezettség megsértése jellemzi. A Törvényszék szerint az indokolási kötelezettség e megsértését az okozza, hogy hiányzik a TV2-nek a vizsgált időszakban járó előfizetési díjak összege meghatározásának alapjául szolgáló konkrét jogi és gazdasági feltételek megbízható elemzése [(2008. október 22-i TV2/Danmark és társai kontra Bizottság ítélet, T-309/04, T-317/04, T-329/04 és T-336/04, EU:T:2008:457, 192. és 197–203. pont)].

13. Az újratőkésítési határozat két, az SBS és a [Viasat] által benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezte. A 2009. szeptember 24-én hozott két végzésében a Törvényszék megállapította, hogy a „TV2 I” határozat megsemmisítésére, illetve a támogatás e határozatból eredő visszatérítésére vonatkozó kötelezettség és az újratőkésítési határozat tárgyát képező intézkedések közötti szoros kapcsolatra tekintettel a fent említett ügyekről már nem szükséges határozni [(2009. szeptember 24-i SBS TV és SBS Danish Television kontra Bizottság végzés, T-12/05, nem tették közzé, EU:T:2009:357; 2009. szeptember 24-i Viasat Broadcasting UK kontra Bizottság végzés, T-16/05, nem tették közzé, EU:T:2009:358)].

14. A „TV2 I” határozat megsemmisítését követően a Bizottság az érintett intézkedéseket újból megvizsgálta. Ennek alkalmával konzultált a Dán Királysággal és a TV2 A/S-szel, és egyébiránt harmadik felektől is észrevételeket kapott.

15. A Bizottság az érintett intézkedések újbóli vizsgálatának eredményét a [vitatott] határozatban mutatta be, amely a jelen kereset, valamint egy másik, a TV2 A/S által benyújtott kereset tárgya is [(TV2/Danmark kontra Bizottság ügy, T-674/11, EU:T:2015:684)], amely keresetről a Törvényszék szintén a mai napon hozott ítéletet.

16. A [vitatott] határozat a TV2-vel kapcsolatban 1995 és 2002 között hozott intézkedésekre vonatkozik. Elemzésében azonban a Bizottság figyelembe vette a „TV2 I” határozatot követően 2004-ben hozott újratőkésítési intézkedéseket is.

17. A [vitatott] határozatban a Bizottság fenntartotta arra vonatkozó álláspontját, hogy az érintett intézkedések az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, a TV2-nek nyújtott állami támogatásnak minősülnek (a [vitatott] határozat (153) preambulumbekezdése). Először is megállapította, hogy az 1995–1996-os évek reklámbevételei állami forrásoknak minősülnek (a [vitatott] határozat (90) preambulumbekezdése), és ezt követően a szelektív előny fennállását megvizsgálva megállapította, hogy az érintett intézkedések nem teljesítik a második és a negyedik Altmark-feltételt (a [vitatott] határozat (153) preambulumbekezdése). Ellenben, míg a „TV2 I” határozatban azt állapította meg, hogy a 628,2 millió DKK-t kitevő összeg az EK 86. cikk

(2) bekezdésével összeegyeztethetetlen túlkompenzációnak minősül, a [vitatott] határozatban a Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy ezen összeg a TV2 A/S megfelelő sajáttőke-tartaléka (a [vitatott] határozat (233) preambulumbekezdése). A [vitatott] határozat rendelkező részében a Bizottság tehát a következőket állapította meg:

»1. cikk

A Dánia által a [TV2] javára 1995–2002 között előfizetési díjak és az e határozatban megállapított egyéb intézkedések formájában végrehajtott intézkedések az [EUMSZ] 106. cikk (2) bekezdése értelmében összeegyeztethetőek a belső piaccal.«"

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

3 A Törvényszék Hivatalához 2012. március 14-én benyújtott keresetlevéllel a Viasat a vitatott határozat részleges megsemmisítését kérte.

4 A Viasat a TV2 részére nyújtott állami támogatások belső piaccal való összeegyeztethetetlenségével érvelt, és két jogalapra hivatkozott. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alapján anélkül értékelte az érintett intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségét, hogy figyelembe vette volna a második és a negyedik Altmark-feltételt. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét azzal, hogy nem indokolta meg, hogy a jelen ügyben milyen okokból kell az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését alkalmazni, noha a második és a negyedik Altmark-feltétel nem teljesül.

5 A megtámadott ítéletben a Törvényszék megállapította, hogy a keresetről annyiban nem szükséges határozni, amennyiben az a vitatott határozat azon részének megsemmisítésére irányul, amelyben a Bizottság megállapította, hogy az 1995–1996-os évek reklámbevételei, amelyeket a TV2 Alap közvetítésével a TV2-nek utaltak át, állami támogatásnak minősülnek, és a keresetet ezt meghaladó részében elutasította.

6 A Törvényszék a TV2 keresete alapján indult TV2/Danmark kontra Bizottság ügyben 2015. szeptember 24-én hozott ítéletében (T-674/11, EU:T:2015:684) megsemmisítette a vitatott határozatot abban a részében, amely a TV2 által 1995-ben és 1996-ban szerzett reklámbevételeket állami támogatásnak minősítette.

A felek kérelmei

7 A Viasat azt kéri, hogy a Bíróság:

– elsődlegesen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amennyiben az elutasította a keresetét, illetve semmisítse meg a vitatott határozatot, és a Bizottságot kötelezze a Törvényszék előtti és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek viselésére, és

– másodlagosan, helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, a költségekről pedig jelenleg ne határozzon.

8 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– kötelezze a Viasatot mindkét eljárás költségeinek viselésére.

9 A Dán Királyság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést.

10 A TV2 A/S azt kéri, hogy a Bíróság:

– elsődlegesen utasítsa el a fellebbezést;

– másodlagosan tartsa fenn a megtámadott ítélet és a vitatott határozat joghatásait, és

– a Viasatot kötelezze a TV2 költségeinek viselésére.

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

11 A főtanácsnok indítványának ismertetését követően a Viasat a 2017. január 3-i levelében a Bíróságtól az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását kérte. Kérelmének alátámasztására a Viasat azzal érvel, hogy bizonyos érveit a főtanácsnok indítványa eltorzítja, illetve olyan eltérő érveket hoz fel, amelyeket a felek nem vitattak meg.

12 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke szerint a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha valamelyik fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Uniós Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

13 Mindazonáltal az eljárási szabályzat, illetve az alapokmány nem teszi lehetővé, hogy az érdekelt felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (lásd: 2014. szeptember 4-i Vnuk ítélet, C-162/13, EU:C:2014:2146, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

14 E tekintetben az EUMSZ 252. cikk második bekezdéséből az következik, hogy a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében a részvételére van szükség, és a Bíróságot nem köti sem ezen indítványa, sem pedig az annak alapjául szolgáló indokolás. Következésképpen az, ha a fél nem ért egyet ezzel az indítvánnyal, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja a szóbeli szakasz újbóli megnyitását (lásd: 2016. december 21-i Tanács kontra Front Polisario ítélet, C-104/16 P, EU:C:2016:973, 60. és 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

15 Éppen ezért a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy véli, hogy a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információval rendelkezik, és hogy ezeket az információkat a felek megvitatták.

16 A fenti megfontolásokra tekintettel a Bíróság úgy véli, hogy az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását nem kell elrendelni.

A fellebbezésről

Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított, első jogalapról

A felek érvei

17 Az első jogalapjával a Viasat azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy az érintett intézkedések arányosságának az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésében meghatározott, különösen azon követelmények alapján történő értékelése keretében, amelyek szerint egyrészt a Szerződések szabályainak alkalmazása nem akadályozhatja a ráruházott sajátos feladatok végrehajtását, másrészt pedig e feladatok végrehajtása nem befolyásolhatja a kereskedelem fejlődését olyan mértékben, amely ellentétes az Európai Unió érdekeivel, a Bizottság nem köteles figyelembe venni azt, hogy ezek az intézkedések nem tettek eleget a második és negyedik Altmark-feltételnek. E feltételek szerint a közszolgáltatást ellátásáért nyújtott ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló paramétereket objektív és átlátható módon előzetesen kell megállapítani, és az ellentételezést azon költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyek egy átlagos, jól vezetett vállalkozásnál a szóban forgó közszolgáltatási feladatok teljesítése során felmerülnének.

18 A Viasat azt állítja, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megfogalmazásából kitűnik, hogy azt a követelményt, amely szerint a Szerződések szabályainak, különösen a versenyszabályok alkalmazása nem akadályozhatja a feladatok végrehajtását, úgy kell értelmezni, hogy az a Szerződés más rendelkezéseire utal. Így az állami támogatások összeegyeztethetőségének az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésére tekintettel való értékelése keretében előzetesen meg kell vizsgálni ezt a többi rendelkezést. Ennélfogva a jelen ügyben ennek keretében meg kellett volna vizsgálni, hogy valamely Altmark-feltétel akadályát képezte volna-e a TV2-re bízott közszolgáltatási feladatok ellátásának, vagy sem. Ha e vizsgálatra sor került volna, a Bizottság arra a következtetésre jutott volna, hogy a második és a negyedik Altmark-feltételnek megfelelő intézkedéseknek a TV2 javára történő elfogadása nem akadályozta volna meg e feladatok ellátását.

19 Továbbá a szóban forgó feladatok ellátásának megakadályozásával és a kereskedelem fejlődésének az Unió érdekeivel ellentétes mértékű befolyásolásának hiányával kapcsolatos követelmények tiszteletben tartásának biztosításához a Bizottságnak fel kellett volna hívnia a Dán Királyságot annak bizonyítására, hogy a második és a negyedik Altmark-feltétel tiszteletben tartása megakadályozta volna a TV2-re bízott általános gazdasági érdekű szolgáltatásnyújtás feladatának ellátását.

20 A Bizottság, a Dán Királyság és a TV2 A/S úgy véli, hogy a jogalap megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

21 Az első jogalapjával a Viasat azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem volt köteles az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése szerinti értékelés keretében figyelembe venni a második és a negyedik Altmark-feltételt annak vizsgálatához, hogy az említett feltételek tiszteletben tartása megakadályozta volna-e a TV2-t a rábízott feladatok ellátásában.

22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ahhoz, hogy valamely állami intézkedést az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak lehessen minősíteni, először is állami beavatkozásról vagy állami forrásból történő beavatkozásról kell, hogy szó legyen, másodszor ennek a beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet, harmadszor a kedvezményezettjét szelektív előnyben kell részesítenie, negyedszer pedig torzítania kell a versenyt vagy a verseny torzításával kell fenyegetnie (lásd: 2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Deutsche Post ítélet, C-399/08 P, EU:C:2010:481, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Mivel kumulatív feltételekről van szó, egy állami intézkedés nem minősülhet állami támogatásnak, ha közülük valamelyik nem teljesül. Ezzel szemben, amennyiben valamennyi feltétel teljesül, ez az intézkedés állami támogatásnak minősül, ennélfogva pedig – ha a Szerződések másként nem rendelkeznek – a belső piaccal összeegyeztethetetlen.

24 Ami a valamely intézkedés állami támogatásnak való minősítésére vonatkozó harmadik kritériumot illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint formájától függetlenül támogatásnak minősül az a beavatkozás, amely közvetlenül vagy közvetve alkalmas vállalkozások előnyben részesítésére, illetve amely olyan gazdasági előnynek tekintendő, amelyben a kedvezményezett vállalkozás rendes piaci feltételek között nem részesülhetett volna (lásd különösen: 2016. június 30-i Belgium kontra Bizottság ítélet, C-270/15, EU:C:2015:489, 34. pont).

25 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság kifejtette, hogy amennyiben az adott állami beavatkozást úgy kell tekinteni, mint a kedvezményezett vállalkozás által a közszolgáltatási kötelezettség teljesítéseként nyújtott szolgáltatások ellenértékét képviselő ellentételezést, olyan módon, hogy ezek a vállalkozások ebből gyakorlatilag pénzügyi előnyhöz nem jutnak, és így nem kerülnek e beavatkozás folytán versenytársaiknál kedvezőbb helyzetbe, úgy az ilyen beavatkozás nem tartozik az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá (lásd: 2003. július 24-i Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ítélet, C-280/00, EU:C:2003:415, 87. pont).

26 A 2003. július 24-i Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ítélet (C-280/00, EU:C:2003:415) 88–93. pontjának megfelelően ahhoz, hogy egy ilyen beavatkozás ne minősüljön állami támogatásnak, több feltételnek kell teljesülnie. Először is a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtásával kell megbízni, és ezeket a kötelezettségeket világosan meg kell határozni. Másodszor az ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló paramétereket objektív és átlátható módon előre meg kell állapítani. Harmadszor az ellentételezés nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtása során felmerülő költségek fedezéséhez szükséges mértéket. Negyedszer a szükséges ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyek egy átlagos, jól vezetett és az előírt közszolgáltatási követelmények kielégítéséhez megfelelően felszerelt vállalkozásnál e közszolgáltatási kötelezettségek teljesítésekor felmerülnének.

27 Abban az esetben, ha az előző pontban említett feltételek nem teljesülnek, a szóban forgó állami intézkedés szelektív előnyben részesítené a kedvezményezett vállalkozást, és amennyiben – egyébiránt – az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésben meghatározott további feltételek teljesülnek, ez az intézkedés főszabály szerint a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak minősülne.

28 Az EUMSZ 106. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződések szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását, illetve hogy a kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes az Unió érdekeivel.

29 Amint az az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, maga az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének szövege azt mutatja, hogy a Szerződés szabályaitól csakis akkor lehet eltérni, ha ez az általános gazdasági érdekű szolgáltatás működtetésével megbízott vállalkozás sajátos feladatának teljesítéséhez szükséges (lásd ebben az értelemben: 1997. október 23-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-159/94, EU:C:1997:501, 54. pont; 2013. február 28-i Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas ítélet, C-1/12, EU:C:2013:127, 106. pont).

30 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy nem szükséges, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott szolgáltató pénzügyi egyensúlya vagy gazdasági életképessége fenyegetve legyen. Elegendő, hogy – a vitatott jogok hiányában – a vállalkozás ne legyen képes a ráruházott különleges feladatok teljesítésére, vagy hogy e jogok fenntartása szükséges

legyen ahhoz, hogy jogosultjuk számára lehetővé váljék a rá gazdaságilag elfogadható feltételek között bízott általános gazdasági érdekű feladatok ellátása (lásd: 2007. november 15-i International Mail Spain ítélet, C-162/06, EU:C:2007:681, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Bizonyos feltételek mellett a Szerződés általános szabályaitól eltérést engedve az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének célja, hogy összehangolja a tagállamok azon érdekét, hogy bizonyos vállalkozásokat a gazdasági vagy költségvetési politika eszközeként használjanak fel, különösen a közszférában, az Uniónak az elsődlegesen a versenyszabályoknak való megfelelés biztosításához és a belső piac egységének megőrzéséhez fűződő érdekével (lásd ebben az értelemben: 1997. október 23-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-159/94, EU:C:1997:501, 55. pont).

32 Amint az a jelen ítélet 21. pontjából kitűnik, a Viasat úgy véli, hogy a Bizottságnak az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése szerinti értékelés keretében meg kellett volna vizsgálnia, hogy a második és a negyedik Altmark-feltétel tiszteletben tartása megakadályozta volna-e a TV2-re bízott feladat ellátását.

33 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy valamely intézkedésnek az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése szerinti értékeléséhez a Bizottságnak – a fellebbező állításával ellentétben – nem kell vizsgálnia az Altmark ítélkezési gyakorlat alapján meghatározott feltételek, és különösen a második és negyedik feltétel tiszteletben tartását.

34 Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 63. pontjában helyesen megállapította, az ezen ítélkezési gyakorlat által meghatározott feltételek tiszteletben tartásának ellenőrzése előzetesen történik, vagyis annak vizsgálata során, hogy a szóban forgó intézkedéseket állami támogatásnak kell-e minősíteni. Ez a kérdés ugyanis megelőzi annak – esetleges – vizsgálatát, hogy egy összeegyeztethetetlen támogatás az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alapján mindazonáltal szükséges-e a szóban forgó intézkedés kedvezményezettjére bízott feladatok ellátásához.

35 Ezzel szemben az Altmark ítélkezési gyakorlat által meghatározott feltételek akkor már nem alkalmazandók, amikor a Bizottság – miután megállapította, hogy egy intézkedés támogatásnak minősül, különösen mivel a vállalkozás nem állja meg a valamely átlagos, jól vezetett és az előírt közszolgáltatási követelmények kielégítéséhez megfelelően felszerelt vállalkozással történő összehasonlítás próbáját – azt vizsgálja, hogy ez a támogatás az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése értelmében igazolható-e.

36 Ez utóbbi rendelkezést, mivel azt az általános érdekű szolgáltatásokról szóló (26.) jegyzőkönyv (HL 2010. C 83., 308. o.), illetve a jelen ügyben szóban forgó téren a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló (29.) jegyzőkönyv (HL 2010. C 83., 312. o.) pontosította, nem lehet elszigetelten, csupán a szövegére tekintettel, az említett jegyzőkönyvekben tett pontosításokat figyelmen kívül hagyva értelmezni.

37 Márpedig a jelen ítélet 35. pontjában foglalt megállapítást – amint azt a főtanácsnok az indítványának 43. pontjában megjegyezte – megerősíti a (29.) jegyzőkönyv szövege, amely kimondja, hogy „a Szerződések rendelkezései nem érintik a tagállamok azon hatáskörét, hogy közszolgálati műsorszolgáltatást finanszírozzanak, amennyiben az ilyen finanszírozást a műsorszolgáltató szervezeteknek az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásához nyújtják, és amennyiben az ilyen finanszírozás a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekkel ellentétes mértékben, ugyanakkor e tekintetben a közszolgálati feladat megvalósulását is figyelembe kell venni”.

38 A fenti megfontolásokra tekintettel a Törvényszék tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítéletben azt állapította meg, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése nem kötelezi arra a Bizottságot, hogy figyelembe vegye a második és a negyedik Altmark-feltételt annak eldöntéséhez, hogy valamely állami támogatás e rendelkezés értelmében összeegyeztethető-e a belső piaccal.

39 Az első jogalapot ennélfogva mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az EUMSZ 296. cikk megsértésére alapított, második jogalapról

A felek érvei

40 A második jogalapjával a Viasat a megtámadott ítélet 103. és 104. pontját kifogásolja azzal az indokkal, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította az arra alapított megsemmisítési jogalapját, hogy a Bizottság a vitatott határozatban megsértette az EUMSZ 296. cikk szerinti indokolási kötelezettségét.

41 A Viasat továbbá kifogásolja, hogy a Törvényszék nem adott választ az első fokon előterjesztett keresetlevélben felhozott jogalapokra.

42 A Bizottság szerint a második jogalap részben elfogadhatatlan, illetve mindenképpen megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

43 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásnak a kérdéses jogi aktus jellegéhez kell igazodnia, abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 103. pontjában elutasította az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapot, és megjegyezte, hogy „az, hogy a határozat hallgat azzal kapcsolatban, hogy a második és a negyedik Altmark-feltétel milyen szerepet játszik az érintett intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése során, nem a Bizottság által elkövetett érvelési hibára, illetve nem arra vezethető vissza, hogy a [vitatott] határozatot az indokolási kötelezettség megsértése jellemzi, hanem arra, hogy e határozat a [Viasat] által javasolttól eltérő elemzési keretet alkalmaz”.

45 Amint azt a Viasat elismerte, a vitatott határozat indokolása csak akkor lenne elégtelen, ha a Bizottság köteles lett volna alkalmazni az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdéséből – a Viasat szerint – következő elemzési keretet.

46 Márpedig a jelen ítélet 37. pontjából az következik, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése nem kötelezi arra a Bizottságot, hogy figyelembe vegye a második és a negyedik Altmark-feltételt annak eldöntéséhez, hogy valamely állami támogatás e rendelkezés értelmében összeegyeztethető-e a belső piaccal. Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a vitatott határozat kellőképpen indokolt.

47 Egyébiránt, amint a főtanácsnok az indítványának 58. pontjában megjegyezte, az első fokon előterjesztett keresetlevélben felhozott jogalapok megválaszolásának hiányára alapított kifogás nem kellően részletes ahhoz, hogy arra a többi fél a fellebbezési eljárásban válaszolni tudjon, vagy hogy annak tekintetében a Bíróság határozzon. E kifogás tehát elfogadhatatlan.

48 Következésképpen a második fellebbezési jogalapot – részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant – el kell utasítani.

49 Az eddigi megfontolások összességéből következik, hogy a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

50 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

51 A Viasatot, mivel pervesztes lett, a Bizottság és a TV2 A/S kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségeik viselésére.

52 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése szerint, amelyet ezen eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján szintén alkalmazni kell a fellebbezési eljárásra, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

53 A Dán Királyság mint a Törvényszék és a Bíróság előtti beavatkozó maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Viasat Broadcasting UK Ltd-et kötelezi az Európai Bizottság és a TV2/Danmark A/S költségeinek viselésére.

3) A Dán Királyság maga viseli saját költségeit.

Aláírások